

Gordiaanse knoop

Gordiaanse Knoop

Deze knoop die ik zelf ben,
kan ik zelf niet ontwarren;
Leen mij werelds' zwaarden,
en hak mij vrij en los.

Hak mij vrij en los,
van mijzelf in mijn knoop!
Ik laat mij hakken,
en geef mij over,
opdat ik ontwarre mogen.

Mijn aandacht buiten,
in de wereld, dat wat trekt,
om getrokken te worden,
en verlost daardoor.

Niet mijn gevangenschap,
maar die levens vrijheid,
gewoon te doen in blijdschap,
daarin verder te zinken,
te lossen met vele kwinkslagen.

Beproof mij, zodat ik
ontward kan worden,
niet te weten waardoor,
of toch ook juist wel.

Zijn en niet, niet zijn.

13 06 2014 Rumi, Masnawi dl2, blz 302

We zijn verzonken in subtiele begrippen en woorden,
en halen graag gecompliceerde knopen uit koorden.
Onze weg zoekend in onontwarbare problemen,
vinden we als oplossingen steeds meer dogmatische wetmatigheden.
Net als een vogel, die het deurtje van haar kooi open krijgt,
en het dan weer sluit, opdat zij er vaardigheid in krijgt.
Met als resultaat dat die vogelvogel haar vliegruim negeert,
en aan ontwarren en vastmaken van knopen haar leven versjteert.
De kooi raakt zijn functie nog voor geen greintje kwijt,
maar haar vleugels raken steeds lammer mettertijd.
Raak niet geobsedeerd door het ontwarren van vreselijke knopen,
want dan raak je je vleugels kwijt en kun je lopen.